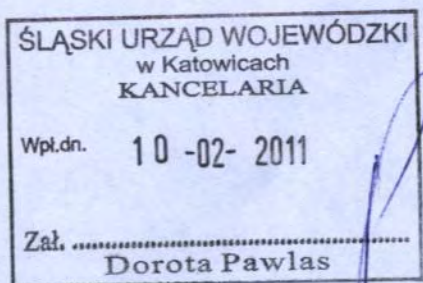

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Adam GAWĘDA

BP/W/06/02/2011

Wodzisław Śląski, 9 luty 2011 r.

Szanowny Pan
Zygmunt Łukaszczyk
Wojewoda Śląski

Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach
ul. Jagiellońska 25
40 - 032 Katowice

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Starosty Wodzisławskiego.

Szanowny Panie Wojewodo!

Na podstawie art. 20 pkt. 1 ustawy z dnia 9 maja 1996 roku o wykonywaniu mandatu Posła i Senatora w związku z art. 156 § 1 pkt. 2 kpa wnoszę w imieniu własnym i mieszkańców Lubomi o stwierdzenie nieważności decyzji Starosty Wodzisławskiego znak WAB.7351-0583/10 z dnia 21.01.2011 roku zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej P 4 - WOD 2019 wraz z przyłączem energetycznym na parceli nr 342/69 w Lubomi przy ulicy Granicznej 3.

Wnoszę o natychmiastowe wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji.

Decyzji zarzucam naruszenie art. 156 § 1 pkt. 2 kpa w związku z:

- 1) Art. 7, 8, 9, 11, 107 § 3 kpa (Dz.U.00.98.1071 z późniejszymi zmianami)– poprzez niewyjaśnienie sposobu ustalania i kwalifikowania inwestycji z uwagi na brak wytłumaczenia poszczególnych pojęć takich jak „wzdłuż głównej wiązki promieniowania”, „miejsca dostępne”, brak objaśnienia sposobu ustalenia odległości od środka elektrycznego anteny, brak udowodnienia, iż organ samodzielnie dokonywał tych ustaleń, czy też dokonał tego na podstawie dokumentu poza administracyjnego przedłożonego przez inwestora.

- 2) Art. 2 oraz art. 7 Konstytucji RP (Dz.U.97.78.483) w związku z art. 6 w związku z art. 107 § 1 kpa w związku z § 2 oraz § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U.2004.257.2573 z późniejszymi zmianami) poprzez zastosowanie w decyzji przepisów, których nie można stosować w ich brzmieniu tym bardziej, iż organ wydający pozwolenie na budowę cytował cały normatyw bez konkretnej jednostki rozporządzenia.
- 3) Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227) – poprzez niewskazanie przepisów, z których wynika, jakie wymogi musi spełniać wniosek inwestora, oraz naruszenia art. 63 ust 1 oraz 63 ust, 2 poprzez niewydanie postanowienia o braku konieczności sporządzenia raportu.
- 4) Art. 35 ust 3 ustawy prawo budowlane poprzez zobowiązanie inwestora zgodnie ze stanowiskiem Wojewody do przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z jednoczesnym uznaniem, iż inwestor nie miał obowiązku wykonać tego. Organ miał obowiązek odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę z uwagi na nie wykonanie nałożonego obowiązku.

Uzasadnienie

W niniejszej sprawie organ postąpił wbrew organowi II instancji, który uchylając decyzję w dniu 20.10.2010 roku stwierdził, że cytuję:

Istotne dla przedmiotowej sprawy jest uzyskanie postanowienia Wójta Gminy Lubomia (organu właściwego do wydania decyzji środowiskowej) o konieczności lub o braku konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko (stosownie do przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - Dz.U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.). Dopiero na tej podstawie organ administracji architektoniczno - budowlanej będzie mógł stwierdzić, czy inwestycja należy do mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i czy w związku z tym naruszony zostanie zapis § 7 ust. 6 tekstu planu. Organ właściwy do wydania pozwolenia na budowę nie może we własnym zakresie oceniać, czy raport o oddziaływaniu inwestycji na środowisko jest dla danej inwestycji wymagany. Samo oświadczenie pełnomocnika inwestora o braku konieczności sporządzenia raportu (zawarte we wniosku) także nie jest wystarczającym dowodem w sprawie. Wnikliwej analizy parametrów technicznych powinien dokonać organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej, po uzyskaniu wymaganych przepisami opinii.

Wobec powyższego organ I instancji ignorując wytyczne organu nadrzędnego podważył zaufanie społeczne do organu albowiem w istocie pozwolił inwestorowi przejąć kontrolę nad postępowaniem administracyjnym. Powyższa konkluzja wynika również z faktu, iż na stronie 2 decyzji organ stwierdza, iż zamiast decyzji środowiskowej inwestor przedstawił wyjaśnienia w tej kwestii. Taka sytuacja jest niedopuszczalna albowiem inwestor ma obowiązek wykonać zobowiązanie a organ nie może podważać swojego stanowiska w sytuacji, w której jest ono kwestionowane przez stronę postępowania. Powyższe stanowi rażące naruszenie prawa a co najważniejsze społeczeństwo może być przekonane, iż wytyczne organu II instancji mogą być przez podległy organ ignorowane i niewykonywane.

W niniejszej sprawie organ I instancji w wydanej decyzji nie objaśnił ani sposobu wyznaczania odległości, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia, ani użytych tam pojęć "miejsc dostępnych dla ludności", "środka elektrycznego", czy "wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny". Dodatkowo nie wyjaśnił czy wokół terenu inwestycji występują jakieś miejsca dostępne dla ludności i w jakich faktycznie odległościach.

Wobec powyższego należy podnieść stanowisko zaprezentowane, poniżej NSA, iż czynności dowodowe organów winny zmierzać do ustalenia tego czy wzdłuż osi głównej promieniowania poszczególnych anten nie znajdują się miejsca dostępne dla ludzi, odnosić się do sposobu wyznaczania miejsc dostępnych dla ludzi oraz do kwestii kumulacji pola elektromagnetycznego na danym terenie (tak NSA II OSK 602/09 w wyroku z dnia 18.11.2010 roku, NSA II OSK 1426/09 w wyroku z dnia 06.10.2010 roku, NSA II OSK 925/09 w dniu 8.06.2010 roku, NSA II OSK 70/09 z dnia 23.06.2010 roku, NSA II OSK 916/09 w dniu 28.05.2010, NSA II OSK 988/09 w dniu 30.06.2010 roku, NSA II OSK 719/09 w wyroku z dnia 31.05.2010 roku i inne).

W niniejszej sprawie tych ustaleń nie ma, więc należy przyjąć, iż organ ich nie badał, czym rażąco naruszył prawo. Wobec powyższego zamierzam oddzielnym pismem wystąpić do Starosty o precyzyjne wyjaśnienie poszczególnych kwestii dotyczących kwalifikacji inwestycji.

W niniejszej sprawie rażąco naruszono przepis art. 35 ust 1 pkt. 1 ustawy prawo budowlane z uwagi na brak oceny zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Z wyrazami szacunku

POSEŁ NA SEJM
Rzeczypospolitej Polskiej
Adam Gawęda
Adam Gawęda